

Elrisia skoven.

Skoven har tidligere været en helt almindelig traditionsbundet elverskov. De anså sig selv som en del af Seraya skovens spredte elverrige og følte sig ikke som en del af Talansars.

Men da Skyggedronningen invadere Talansar i år 874 ændres tingene sig markant for skoven og dens indbyggere. Det omkringliggende baroni Fellhorst falder hurtigt, dog holder slægten Asur stand nord for skoven. Dels på grund af deres placering og dels fordi Seraya skoven ikke vil komme sine andre skove til undsætning, bliver det dem, som bliver skovens allierede i krigen og ikke Seraya skoven.

Skyggedronningen får til sidst nedkæmpet Asur slægten. Deres tapre modstand har givet Elrisia skoven tid til at opbygge et forsvar. Man forsøger ikke at holde skoven. I stedet gemmer man sig dybt inde i skoven og fører en guerillakrig, som nok tillader at skoven er faldet til fjenden, men samtidig sikre, at skoven aldrig bliver et sikkert sted og på den måde undgå egentlige bosættelser af sortelverne.

Derefter sker det næste som skulle få betydning for skovens holdning til omverdenen efter krigen.

Med hjælp fra Feeri skovens elvere bliver de opsøgt af sorteårsmageren Therkild den sorte. De har etableret en smugler og flugt rute ud af de besatte områder. I første omgang til Feeri skoven og derefter videre ud i sikkerhed. Noget tøvende vælger de at stole på denne menneske mager og på den måde når mange elvere i sikkerhed. Dernæst foreligger han en plan som syntes endnu mere drastisk og som vil involvere at de stoler på en gruppe sortelvere. Disse sortelvere arbejder for ærkeårsmageren som spioner. Gennem dem vil de kunne få vitale informationer som vil hjælpe dem i deres guerillakrig.

Det er på den måde at skoven klarer sig gennem krigen. Det betyder ikke at skoven ikke lider frygtelig tab og tilbagegang. Men det betyder at skoven ikke falder til sortelverne og at skoven efter krigen stadig er en skovellerskov. –Andre skove var ikke så heldige.

Efter krigen mod skyggedronningen har skovellernes indstilling til de menneskelige naboer ændret sig. Man er langt mere end tidligere orienteret ud mod omverdenen og langt mere end tidligere åbne overfor sameksistens med de andre racer.

Da elverfyrsten i Seraya beordre, at alle elverskove skal erklære sig uafhængige af Talansar og gøre klar til kamp, vælger Elrisia at støtte Feeri skovens holdning om ikke at adlyde. Man er dybt bekymret for elverfyrstens bevæggrunde og mener ikke hans handlinger og metoder er en elverfyrste værdige. Da han kort tid senere invaderer elverskoven Avani sammen med sortelverne og overgiver skoven til dem, mister Elrisia den sidste loyalitet til Seraya. Man føler på ingen måde et tilhørsforhold til Seraya skoven efter den hændelse. Og for dem er alle tanker om et sammenhængende elver rige indeni Talansar ikke længere en mulighed.

Denne elverskov er muligvis den skov som har størst samhandlen med omverdenen. Der er ligefrem etablere en handelsvej gennem skoven så den nordlige og sydlige del af Fellhorst lenet er bedre

forbundet. Langs denne rute sælger skovens beboere varer og driver små kroer. Byen Blanksund har også stor betydning. Der handler man med Thuldingene, som så sælger elvernes varer videre på deres sørejser.

Handlen har bragt velstand og fremgang til skoven og det er ikke længere ualmindeligt, at man byder mennesker velkommen til at slå sig ned. Når baronen sender bud, stiller man altid med en repræsentant. Baronens på den anden side blander sig aldrig i skovens interne affærer

På trods af de store forandringer, Skal man ikke lade sig snyde. Det er ikke en total naiv tilgang man har til omverdenen. Man træner guerillakrig og der er stadig områder af skoven som er forbudte. Skoven styres af et ældsteråd og er en dybt Sylvia troende skov. Den er bare ikke lukket om sig selv, som andre elverskove.